

enlighet med förstainstansrättens dom i det ovan nämnda målet Lisrestal m.fl. mot kommissionen, på ett ändamålsenligt sätt tillkännage sin ståndpunkt avseende de omständigheter som lagts den till last”.

— Klaganden gör för det andra gällande, beträffande underrubrikerna 14.3.1.a och 14.3.13 i ansökan om slutlig utbetalning (”lärarlöner” och ”skatter och avgifter”), att det klart framgår av handlingarna i målet att förstainstansrättens bedömning av sakomständigheterna beträffande dessa underrubriker är felaktig.

— Klaganden gör för det tredje gällande att förstainstansrättens felaktiga bedömning av sakomständigheterna beträffande underrubrikerna 14.3.1.a och 14.3.13 i ansökan om slutlig utbetalning (”lärarlöner” och ”skatter och avgifter”) ledde till en felaktig rättstillämpning i det aktuella fallet, med åsidosättande av proportionalitetsprincipen och en inkonsekvent domsmotivering som följd.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Apeal Commissioners, Dublin, av den 15 december 1998 i målet mellan Cabletron Systems Ltd och Revenue Commissioners

(Mål C-463/98)

(1999/C 71/10)

Appeal Commissioners, Dublin, begär genom beslut av den 15 december 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 17 december 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Cableton Systems Ltd och Revenue Commissioners beträffande följande frågor:

a) Är kommissionens förordning (EG) nr 1638/94 av den 5 juli 1994 (EGT L 172, 7.7.1994, s. 5) om klassificering av vissa varor i Kombinerade Nomenklaturen giltig i den del den klassificerar de varor som beskrivs i punkterna 1, 2 och 3 i bilagan till nämnda förordning enligt tullnummer 8517 82 90?

b) Är kommissionens förordning (EG) nr 1165/95 av den 23 maj 1995 (EGT L 117, 24.5.1995, s. 15) om klassificering av vissa varor i Kombinerade Nomenklaturen giltig i den del den klassificerar de varor som beskrivs i punkt 4 i bilagan till nämnda förordning enligt tullnummer 8517 82 90?

c) Skall Kombinerade Nomenklaturen (rådets förordning nr 2658/87⁽¹⁾ i dess ändrade lydelse) tolkas så, att den fordrar att de varor som förekommer i bifogad uppställning klassificeras som ”Maskiner för automatisk databehandling och enheter till sådana maskiner; magnetiska och optiska läsare, maskiner för överföring av data till databärare i kodad form samt maskiner för bearbetning av sådana data, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans . . .” enligt tullnummer 8471, antingen (i) efter den 1 januari 1996, (ii) mellan den 28 april 1993 och den 31 december 1995, eller (ii) för båda tidsperioderna?

d) Om svaret på någon del av fråga (c) är nekande i fråga om en eller flera av de varor som förekommer i bifogad uppställning, skall då Kombinerade Nomenklaturen tolkas så, att den fordrar att sådana varor före den 1 januari 1996 skall klassificeras som ”Elektriska apparater för trådtelefoni eller trådtelegrafi, inbegripet utrustning för bärfrekvenssystem . . .” enligt tullnummer 8517 eller, efter den 1 januari 1996, som ”Elektriska apparater för trådtelefoni eller trådtelegrafi, inbegripet apparater för trådtelefoni med trådlösa mikrotelefoner och telekommunikationsapparater för bärfrekvenssystem eller för digitala trådsystem; bildtelefoner . . .” enligt tullnummer 8517?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien av den 28 oktober 1998 i målet mellan Westdeutsche Landesbank Girozentrale och dr Friedrich Stefan; intervenient: Republiken Österrike

(Mål C-464/98)

(1999/C 71/11)

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien begär genom beslut av den 28 oktober 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 18 december 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Westdeutsche Landesbank Girozentrale och dr Friedrich Stefan, intervenient: Republiken Österrike, beträffande följande frågor:

a) Utgör det en sådan restriktion för kapitalrörelser som är förenlig med artikel 73b i EG-fördraget att inte bevilja inteckning av ett hypotek till säkerhet för en skuld uttryckt i utländsk valuta (här tyska mark)?

b) Medför artikel 73b i EG-fördraget att hypotek som innan Österrike blev medlem i Europeiska unionen intecknades i tyska mark och som vid den tiden därför var ogiltiga har blivit giltiga med retroaktiv verkan?

Med andra ord,

innebär gemenskapsbestämmelserna om fri rörlighet för kapital, särskilt artikel 73b i EG-fördraget, på grund av Österrikes ansökan om medlemskap den 17 juli 1989 samt yttrandet av den 31 juli 1991, att inteckning av ett hypotek uttryckt i utländsk valuta var tillåten i Österrike redan den 16 december 1991?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Köln av den 2 december 1998 i målet mellan Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln e. V. och Adolf Darbo AG.

(Mål C-465/98)

(1999/C 71/12)

Oberlandesgericht Köln begär genom beslut av den 2 december 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 18 december 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe e. V. och Adolf Darbo AG beträffande följande fråga:

Står det i strid med artikel 2.1 a i i rådets direktiv 79/112/EEG⁽¹⁾ (även kallat märkningsdirektivet) att sylt som framställs i en medlemsstat (Österrike) och försäljs i en annan medlemsstat (Förbundsrepubliken Tyskland) med beteckningen "naturrein", när varorna innehåller gelébildaren pektin och mer än 0,01 mg/kg bly (AAS) [en analysmetod], 0,008 mg/kg kadmium (AAS) samt pesticider, närmare bestämt 0,016 mg/kg procymidon och 0,005 mg/kg vinclozolin?

⁽¹⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 11; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 130.

Talan mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 18 december 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-466/98)

(1999/C 71/13)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 december 1998 väckt talan vid Europeiska gemenska-

pernas domstol mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Frank Benyon, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, kommissionens rätts-tjänst, Centre Wagner, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 52 i fördraget genom att den 23 juli 1977 ingå och därefter tillämpa ett luftfartsavtal med USA som gör det möjligt att återkalla, tillfälligt upphäva eller begränsa trafikrättigheter när de lufttrafikföretag som Förenade kungariket har utsett inte ägs av Förenade kungariket eller av brittiska medborgare, samt

— förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

En medlemsstat måste tillåta medborgare i andra medlemsstater att starta och driva rörelse på samma villkor som gäller för medlemsstatens egna medborgare. Ett annat förhållningssätt skulle medföra att etableringsrätten blir meningslös. Artikel 52 rör inte i vilken utsträckning rätten att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat kan utövas eller begränsas (vilket behandlas i artikel 59) utan enbart rätten att behandlas som en medborgare i medlemsstaten vid etableringen av ett företag i denna stat.

Artikel 52 hänvisar inte på grund av själva sin natur till gemenskapsrättslig behandling (till exempel de rättigheter som förordning (EEG) nr 2408/92⁽¹⁾ ger), såsom Förenade kungariket påstår, utan till nationella rättigheter, det vill säga i detta fall de rättigheter som Förenade kungariket korrekt har konstaterat "härrör från medlemsstaters bilaterala avtal med tredje land". Genom att ingå ett så kallat open sky-avtal har de brittiska myndigheterna upplåtit en rätt till trafikrättigheter enligt avtalet åt utsedda brittiskägda flygbolag, vilket Förenta staterna inte kan förvägra dem, medan myndigheterna endast har givit en möjlighet, utan några som helst garantier, att få del av denna rätt om det utsedda företaget ägs av medborgare i en annan medlemsstat. Detta är en underlåtenhet från Förenade kungari-